

Havn et meget betydeligt Tilskud, fordi man ønsker at tilvejebringe en Tilflugts-havn for Fiskeriet paa Jyllands Østkyst. Det er i Virkeligheden kun en anden Form for Tilvejebringelse af en Stats-fiskerihavn, idet Staten jo bringer det overvejende Offer. Det, der efter min Mening taler stærkt for at have saadanne almindeligt gældende Ekspropriationsregler ved Havneanlæg, er det, at man med Hensyn til de Grundarealer, der skal bruges, er stillet paa samme tvangsmæssige Maade som ved Anlæg af private Baner. Man kan kun bruge et ganske bestemt Stykke Jord. Det er ogsaa Tilfældet ved Grenaa Havn, og det er sikkert den Omstændighed, der gør, at Meningsforskellen mellem Grundejerne og Havnebestyrelsen er saa stor, at det ligger udenfor Muligheden at tilvejebringe en mindelig Overenskomst. Alene Tilstedeværelsen af Saadanne almenyldige Regler for Ekspropriation, skulde jeg tro, vilde kunne føre til en hurtigere frivillig Overenskomst, end naar Forholdet er det, at Ejeren af Jorden tror, at han alene bestemmer Værdien. Men jeg insisterer aldeles ikke paa, at man netop i dette Øjeblik skal tilvejebringe en saadan alment gældende Regel. Der foreligger her et ganske bestemt Tilfælde, der gerne skulde løses indenfor et nogenlunde kort Tidsrum, og det Moment vil jeg tillade mig at henstille, at man har Opmærksomheden henvendt paa.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser skal jeg blot sige, at de almindelige Bemærkninger, som jeg har gjort om vor Ekspropriationslovgivning, har jeg ikke tænkt mig sat i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, idet jeg fuldt vel indser, at der i saa Tilfælde maaske nok vilde være lange Udsigter for den foreliggende Sags Gennemførelse. Det er ikke første Gang, jeg har omtalt disse Spørgsmaal, og jeg har ogsaa den Opfattelse, at der kræves et maaske ikke ganske ubetydeligt Forarbejde, inden der kan forelægges et Lovforslag om en Ordning af disse Forhold. Men jeg har ønsket her at minde om dem, fordi jeg mener, at der absolut er Trang til en Ordning, idet de Bestemmelser, vi paa dette Omraade lever under, gaar tilbage til 1845 og derfor slet ikke passer til Nutiden, ligesom de heller ikke bliver overholdt.

Jeg er egentlig enig med den højtærede Minister i, at der ikke bør vedtages en Lov for hvert enkelt Tilfælde, men jeg

vilde gerne have, at der under en eller anden Form skete en saadan Tilføjelse, at man ved Ekspropriationer til Havneudvidelser var sikker paa, at de Mænd, der bliver udnævnt af Retten og af den Appellinstans, som jo maa være til Stede, kan yde en sagkyndig Assistance ved Vurderingen af den Erhvervelse, som skal ske. Det vil jo nemlig ikke i alle Tilfælde alene være den nøgne Jord, det drejer sig om. I øvrigt vil jeg antage, at den højtærede Minister af mine sidste Udtalelser vil have forstaaet, at der ikke fra mine Meningsfællers og min Side vil blive lagt dette Lovforslag nogen Hindring i Vejen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg takker det ærede Medlem for hans sidste Udtalelse. Hans Bemærkninger nu er mig tilstrækkelig Anledning til, at jeg skal lade dette Spørgsmaal komme under Overvejelse og lade det blive Genstand for et forberedende Arbejde indenfor Ministeriet. Med Hensyn til, at det skulde sikres, at en af de udmeldte Vurderingsmænd var sagkyndig, forekommer det mig, at det maa være den paagældende Rets Opgave i det givne Tilfælde at tage under Overvejelse, hvilke Egenskaber disse Vurderingsmænd bør repræsentere.

Jørgen Berthelsen: Maa jeg overfor den højtærede Minister sige, at de tidligere Anordninger, som der henvises til, vistnok ikke hjemler nogen Ret til den sagkyndige Assistance, som jeg mener vil være nødvendig i de enkelte Tilfælde. Og det var en saadan sagkyndig Assistance, jeg gerne vilde have sikret. Hvad Overinstansen angaar, saa bliver, saa vidt jeg har kunnet se, Vurderingen ogsaa der foretaget af de af Retten udmeldte Mænd. Jeg vilde for mit Vedkommende foretrække den Ordning, der er ved Landvæsenskommissioner og Overlandvæsenskommissioner, fordi det forekommer mig, at naar der er Tale om Ekspropriation af en Ejendom, den være stor eller lille, bør der være en vis Beskyttelse for den Mand, der skal afgive sin Ejendom, derigennem, at han er sikker paa, at Værdiansættelsen foretages af virkelig sagkyndige Mænd, saaledes at han ikke lider noget Tab.

Goos: Med Hensyn til den sidste ærede Talers Bemærkning skal jeg tillade mig, i Overensstemmelse med den højtærede Minister, at sige, at det jo atter og atter er Tilfældet, at der bliver udmeldt af Ret-